

Pia Kjærsgaards grundlovstale

Taler

Pia Kjærsgaard
Formand for Dansk Folkeparti

Dato

5. juni 2013

Sted

Lykkesholm Slot, Fyn

Hvor er det dog dejligt at stå her år efter år i denne smukke slotsgård og hilse på de mange gæster. Det er 11. gang, vi er her. Som regel har vi også vejret med os. Så bare nyd solen og varmen igen i år.

Grundlovsdag er velegnet til at gøre politisk status. Grundloven er den ydre ramme omkring hele vores demokrati. I dag står jeg her som Dansk Folkepartis værdiordfører.

I virkeligheden er al politik værdipolitik – i høj grad også fordelingspolitikken. Der er nemlig fordelingen af goderne, som understreger prioriteringen af værdierne. Værdipolitikken handler først og fremmest om den retning, vi ønsker at samfundet skal bevæge sig i.

Tag ikke fejl: Regeringen fører værdipolitik. Det kan godt være, at Helle Thorning-Schmidt og dele af den røde regering har forsøgt at aflive værdidebatten og i stedet tale om ”nødvendighedens politik”. Men det handler jo bare om regeringens historiske løftebrud.

Margrethe Vestager sagde det selv for et stykke tid siden: ”Vi kunne jo have valgt at gøre noget andet”. Det er ikke lige det, vi har hørt fra Helle Thorning-Schmidt og Bjarne Corydon, som har haft travlt med at reparere regeringens image efter de historiske løftebrud.

Margrethe Vestager har for en gangs skyld fuldstændig ret: Vi *har* et valg. Og i Dansk Folkeparti vælger vi så at gøre noget *helt* andet...

Én ting har vi til fælles med de radikale: Vi prøver ikke at lægge låg på værdidebatten. Vi vil have den frem i lyset. Vi vil have det danske folk til at tage stilling til, hvad det er for et Danmark, de ønsker.

Et godt eksempel på vaskeægte værdidebat så vi for præcis en uge siden. På dagen for Folketingets afslutningsdebat offentliggjorde Dansk Folkeparti en annonce indeholdende navnene på de knap 700 mennesker, som får dansk statsborgerskab, fordi en konvention angiveligt skulle tvinge os til at give statsborgerskab til alle statsløse – også en person, som PET har advaret mod. En potentiel terrorist.

Men naturligvis fulgte politianmeldelser – specielt efter at Amnesty International mente, at der var belæg for at melde Dansk Folkeparti til politiet. Og forsvarsadvokat Thorkild Høyer står glædesstrålende parat med en vurdering af, at hver anmeldelse kan koste Dansk Folkeparti mellem op til 50.000 kroner – en klar opfordring til, at han gerne vil føre deres sag. Sager der på forhånd er tabt.

Regeringen – og desværre flertallet – smækker hælene sammen, når de hører ordet ”konventioner”. Naturligvis skal vi overholde de konventioner, vi har underskrevet – så længe vi ikke har aftrådt dem.

Men burde vi ikke nogle gange sige NEJ og lade sagen prøve ved en domstol?

Jeg nægter at tro på, at en domstol vil pålægge et land at udsætte sine egne borgere for risiko for fare.

Og ellers skal vi blæse de konventioner en LANG march og se at komme ud af dem!

En af dem, der har fået dansk statsborgerskab for to dage siden er Ahmed Abu Labans endnu mere yderligtgående søn, Taimullah Abu Laban. afslører Ekstra Bladet i dag. Taimullah Abu Laban er et fremtrædende medlem af Hizb ut-Tahrir – organisationen, der har opfordret til drab på danske soldater og danske politikere. Taimullah Abu Laban har bl.a. opfordret til drab på jøder og udslættelse af staten Israel – og belønningen er så et dansk statsborgerskab. Det er dybt anstødeligt, hvordan kan sådan en mand få dansk statsborgerskab?

Enhedslisten og Socialdemokraterne siger, at Taimullah Abu Labans opfordringer til drab er i orden, fordi der er ytringsfrihed i Danmark. Siden hvornår har ytringsfriheden beskyttet opfordringer til drab på jøder? Hizb ut-Tahrirs tidligere talsmand blev f.eks. dømt for at opfordre til drab på jøder. Taimullah Abu Laban har bare været heldig, at der ikke er nogen, der har anmeldt ham endnu.

Når Taimullah Abu Laban ønsker at bo i et samfund, der hviler på sharia-lovgivning, hvorfor i alverden vælger han så at få statsborgerskab i et land, der producerer 28 millioner slagtesvin og har fri porno?

Det er ganske enkelt en skandale. Justitsministeren og det flertal i Folketinget – alle partier uden om Dansk Folkeparti, der har givet denne mand statsborgerskab – bærer et tungt ansvar.

Værdipolitik er også udlændingepolitik. Regeringen er ikke meget for at tale om det. Men *antallet* af indvandrere *har* altså en betydning. Det er ikke ligegyldigt, hvor mange der kommer. Og antallet er kraftigt stigende – vi skal tilbage til tiden under Poul Nyrup Rasmussens SR-regering for at finde tilsvarende tal.

Kunne det måske skyldes, at regeringen på en lang række områder har lempet udlændingepolitikken? Kunne årsagen være, at man har fjernet den lave starthjælp og kontanthjælpsloftet - således at flygtninge fra dag et kan modtage fuld kontanthjælp?

Eller kunne det være fordi asylansøgere nu bliver sluset ud i samfundet med det samme og bliver tilbudt bolig, skole og uddannelse? Jeg kan love, at den slags rygter breder sig som ringe i vandet blandt menneskesmuglerne.

Hertil kommer lempelser på en lang række krav – blandt andet afskaffelse af pointsystemet, færre krav til dansk kundskaber, lettere adgang til opnåelse af opholdstilladelse og indfødsret.

Sådan er regeringens bud på værdipolitik – selv om den meget nødvendigt taler højt om den. I stedet hører vi de gamle forklaringer fra 1980'erne og 90'erne. At der netop lige nu er mange flygtninge på grund af krigen i Syrien...

Men er det så ikke lidt underligt, at antallet af somaliske asylansøgere aldrig har været større?

Integration? Det begreb har regeringen næsten opgivet at tale seriøst om. Da en 59-årig mand brutalt og fejlt blev overfaldet af tre indvandrer drenge i Vollsmose og pryglet halvt ihjel, kom socialminister Karen Hækkerup forkølet på banen med ungepålæg – at forældre skal rammes på pengepungen, hvis de ikke har styr på deres børn.

Men for det første har kommunerne stort set aldrig gjort brug af muligheden. For det andet lød der skarpe protester mod forslaget fra ministerens egne rækker og specielt fra samme socialdemokrati, da den tidligere regering og Dansk Folkeparti fremsatte forslaget i 2009.

Udlændingepolitikken sejler med andre ord. Mens en britisk soldat for få uger siden blev slået på åben gade af en fanatisk islamist på gaden i London, mens en fransk soldat blev overfaldet i Paris, og mens Stockholms forstæder og andre svenske byer har været plaget af bølgeoptøjer, har regeringens svar været larmende tavshed.

I stedet for at forebygge problemer, giver man statsborgerskab til en terrorismistænkt, ligesom man ikke kan tage sig sammen til at undersøge mulighederne for at tage statsborgerskabet fra de ”helligkrigere”, som tager til Syrien for at kæmpe og vender hjem som farlige og fanatiske tosser.

Regeringen har åbnet for indvandringsvandhanen, og vandet fosser ud på gulvet. Efter et valg kan vi så begynde forfra med at rydde op...nøjagtigt ligesom vi gjorde i 2002.

I Dansk Folkeparti nægter vi at strø om os med statsborgerskaber. At blive dansk kan ikke begrænses til et stykke papir, underskrevet i et ministerium. Det er noget, man skal *arbejde* for. Der skal udvises vilje. Hvis indvandrere ikke ønsker at blive danske, ja så må de tage til et andet land.

Dansk indfødsret er en de fornemste gaver, vores fællesskab kan give. Det er ikke noget, man skal have krav på. Det er noget, man skal gøre sig fortjent til!

Regeringens udlændingepolitik er kort sagt en skandale!

Jeg forstår godt, at regeringen slet ikke ønsker tallene for, hvor meget den enkelte indvandrer koster det danske samfund, på bordet. I Norge har man regnet ud, at hver enkelt ikke-vestlig indvandrer koster det norske samfund svimlende 4,1 millioner kroner – målt over et helt livsforløb.

Beløbet i Danmark er næppe mindre. Udlændinge koster kassen! Og jo mere uintegrerede, de er, desto mere koster de. Først og fremmest er der de primære udgifter til overførselsindkomster – i form af kontanthjælp og andre ydelser.

Hertil kommer et stort træk på sundhedsvæsenet, på retssystemet, fængsler og politi. Gad vide, hvor mange politibetjente, vi kunne spare, hvis ikke vi havde de mange problemer med utilpassede unge rødder og bande-uvæsenet?

En opgørelse for nogle år tilbage viste, at indvandrerne koster det danske samfund 16 milliarder kroner om året – og beløbet er ikke blevet mindre.

Hold da op, hvor ville vi kunne få meget velfærd for de penge.

Hold da op, hvor kunne vi hjælpe mange ældre.

Hold da op, hvor kunne vi sætte meget i gang.

Hertil kommer alle de menneskelige, sociale og kulturelle omkostninger:

På integrationsområdet bevæger vi os i den helt forkerte retning. For nogle år siden valgte Dansk Supermarked under store protester at opretholde forbuddet mod tørklæder. Nu har de ophævet det. Kan man forestille sig et større knæfald?

Og så er der folkeskolen: Folkeskoleelever med indvandrerbaggrund, der ikke forstår tilstrækkeligt dansk og trækker de danske elever ned – derfor har flere socialdemokratiske ministre for længst sendt deres børn i privatskole. Eksperimenter, Ja tak, men kun til de andres børn, så sandelig ikke til mine egne.

For nyligt bragte DR en interessant dokumentarudsendelse, hvor en dansk 9. klasse fik læsterlige klø af en kinesisk klasse på tilsvarende trin.

Det mest slående var de indbyrdes forskelle mellem de danske elever. Som en dansk klasselærer forklarede, så var der i hendes klasse en enorm spredning i kundskaber. De bedste var på niveau med 2.g i gymnasiet – de dårligste lå og rodede rundt nede på 3. classes niveau.

15-20 i mange skoler forlader folkeskolen som funktionelle analfabeter. De skal herefter ud og finde deres udkomme på et højt specialiseret arbejdsmarked, hvor der bliver længere og længere mellem de ufaglærte job – som i stor stil bliver overtaget af østeuropæere.

Hertil kommer omkostninger i form af utilpassede kriminelle bøller, der holder hele bydele i et jerngreb og forhindrer redningsmandskab og politi i at passe deres arbejde.

Regulære parallelsamfund – samfund i samfundet – med egne normer og regler.

Den ”multikulturelle” drøm ligger i ruiner. Visionen var, at selve blandingen af forskellige kulturer ville være en berigelse. Men kulturerne er aldrig blevet blandet. De eksisterer kun ved siden af hinanden – og balancen er skrøbelig.

Dansk udlændingepolitik skal bringes tilbage på det rigtige spor. I november skal vælgerne sammensætte kommuner og regioner for de næste fire år. Det er ikke her, udlændingepolitikken bestemmes – men kommunerne kan gøre meget for at stramme op på integrationen.

Et af midlerne er ungepålæg – straf forældrene på pengepungen, hvis de ikke gider opdrage deres børn. Stryg tilskuddene til ungdomsklubber, hvis de er arnesteder for kriminalitet og salg af narko. Samarbejde mellem boligforeninger og kommuner kan fjerne kriminelle elementer, der terroriserer deres omgivelser og spreder frygt og rædsel.

Det ER ikke lige meget, hvem der sidder i kommunalbestyrelserne. Sørg nu for at vælge de rigtige!

Værdikampen finder ikke kun sted på Christiansborg – den føres også i kommunerne og regionerne. Ja, helt ude i de enkelte institutioner rundt omkring i landet.

Værdikampen omfatter også, hvordan vi behandler vore ældre, hvordan vi prioriterer vores kulturarv, folkeskole og folkekirken – og det handler om vores forhold til EU

Værdikampen handler om at *bevare* i en tid, hvor alle søvngængeragtigt taler om forandring – som om det noget gode i sig selv.

Den danske regering vil have, at Danmark befinder sig så tæt på ”kernen” i EU som overhovedet muligt. Det gør den selv om flere lande er i færd med at trække i nødbremsen – f.eks. Tyskland, Storbritannien og Holland, der er træt af EU-diktater om, at borgere fra fattige EU-lande skal kunne trække på deres velfærdssystemer.

Det burde også interessere den danske regering. Men den byder udenlandske studerende velkomne til Danmark og til det danske SU-system.

Men mon ikke, det skyldes, at statsminister Helle Thorning-Schmidt er ”European by Heart” – det sagde hun, da hun i forbindelse med det danske EU-formandskab holdt tale i Strasbourg – naturligvis på engelsk.

Her har vi en statsminister, der fuppede og svindlede sig til magten ved at strø om sig med løfter. Ja, jeg kan jo ligeså godt tale rent ud af posen. Det var et af de

største og frækkeste fupnumre i dansk politisk historie.

Aldrig har nogen regering brudt SÅ mange løfter på SÅ kort tid. Det er en skandale. Det er uværdigt. Det er nedrigt over for befolkningen.

Men i EU-systemet er foragt for befolkningen kun et plus på "CV-et". Ja, jeg er lige ved at sige, at foragt for almindelige mennesker er en del af ansættelseskravene til de højere poster i Kommissionen.

Derfor er jeg heller ikke et sekund i tvivl om, at Helle Thorning-Schmidt har kvalificeret sig til en toppost i EU. Om det så bliver som "udenrigsminister" eller noget andet...

Alene hendes håndtering af statsministerembedet og de mange tomme løfter er ensbetydende med det blå stempel og masser af nik og anerkendelse fra Barroso og Van Rompuy. "hun er en af vore egne"!

En afgrundsdyb lede ved EU breder sig som ringe i vandet. Navnlig i Sydeuropa, hvor en hel generation af unge er henvist til arbejdsløshed, fordi euroen stiller sig i vejen for vækst. Men det er den euro, som et flertal i Folketinget stadig synes er en rigtig god idé.

Og så er der affæren om den europæiske patentdomstol – den er i høj grad værd at nævne på en dag som denne. Da der ikke kan skaffes 5 sjettedels flertal i Folketinget, skal en dansk tilslutning til patentdomstol til folkeafstemning. Nu spekulerer regeringen så det knager og brager over, hvordan den kan hive et ja i land...

Meget tyder på, at det ender med en særskilt afstemning – så kan regeringen og tilhængerne nemlig håbe, at valgdeltagelsen bliver lav.

I Dansk Folkeparti synes vi, at afstemningen burde afholdes sammen med valget til kommuner og regioner. Så mange danskere som muligt skal høres – og så sparer vi også et stort beløb. Valg er dyre og kræver ressourcer – det koster omkring 100 millioner kroner! Vanvid!

Værdikamp handler også om, hvordan vi tager hånd om vore ældre og svage – de ældre har bygget dette land op. De fortjener en værdig og omsorgsfuld behandling – og omsorg får man altså ikke af en robotstøvsuger, Margrethe Vestager! Sådan er det! Omsorg får man gennem menneskelig kontakt og en god og tilstrækkelig hjemmehjælp.

Endelig handler værdikampen om den uddannelse, vi giver til vore børn, om folkekirken og om kulturpolitikken.

Folkeskolen har jeg allerede berørt. Den har været et stort tema den sidste tid. Venstrefløjen har stirret sig blind på kvantitet frem for kvalitet. Den ser helst, at vore børn tilbringer alle deres vågne timer i skolen.

Men i Dansk Folkeparti er vi langt mere optagede af, at de får en ordentlig skolegang i rolige omgivelser – præget af respekt for lærere og kammerater. Folkeskolen sejler mange steder. Det er de svage elever, der betaler prisen for manglen på disciplin. Det er de svage, der forlader skolen uden at have lært ret meget. Det skal vi have lavet om på.

Folkekirken er også en vigtig kampplads – sidste år førte homo-ægteskaber til medlemsflugt. Kirkeministeren glædede sig. Hans parti går nemlig ind for en adskillelse af kirke og stat.

Vi har med andre ord en kirkeminister, der i værste fald er modstander af folkekirken, i bedste fald overhovedet ikke forstår den.

Det er der også mange præster og menighedsråd, der ikke gør. I København indbød en sognepræst ved Hellig Kors Kirken den fundamentalistiske imam, Abdul Wahid Pedersen, der er ivrig tilhænger af steninger og anden sharia-lovgivning til at komme og tale i kirken i Pinsen.

I Tveje Merløse ved Holbæk forbød en menighedsrådsformand den iransk-fødte konvertit Massoud Fourouzandeh at holde foredrag – for det ville kunne ”provokere de lokale imamer” at lade en frafalden muslim – (de skal nemlig ifølge islam henrettes) tale. Hold da op! Det er jo fuldstændigt vanvittigt. Meningsløst ud over alle grænser!

Værdikampen er i fuld gang. I øjeblikket har vore modstandere regeringsmagten. De vil helst ikke tale om værdier, men tro mig; regeringen arbejder intenst på at forvandle Danmark i en retning, vi ikke bryder os om.

Men vi tager gerne kampen. Det er derfor, vi er her. Budskabet fra dette traditionsrige grundlovsmøde skal være en kraftig advarsel til regeringen: Der er kun to år til næste folketingsvalg. I Dansk Folkeparti vil vi udnytte tiden til at hvæsse de politiske knive. Første prøve kommer i november.

Jeg kan kun opfordre alle til at engagere sig i den kommende valgkamp til kommuner og regioner. Ingen kommer sovende til en sejr. Vi har brug for alle kræfter! Det gælder Danmarks fremtid!

Tak for ordet – og fortsat god Grundlovsdag!

Tags

Dansk Folkeparti, Grundlovstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/pia-kjaersgaards-grundlovstale-2013>